

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupený Mgr. Václavem Bartkem, advokátem, se sídlem Královopolská 874/84, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2014, č. j. JMK 135662/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2018, č. j. 22 A 16/2017 – 23,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků **se z a m í t á .**
- II. Návrh žalobce na ustanovení zástupce **se z a m í t á .**
- III. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Václavu Bartkovi, advokátovi, se sídlem Královopolská 874/84, Brno, **se** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 12. 2018 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2018, č. j. 22 A 16/2017 – 23 (dále je „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2014, č. j. JMK 135662/2014, ve věci stanovení lhůty 5 kalendářních dnů od doručení prvostupňového rozhodnutí k doplnění námitek podjatosti ze dne 25. 7. 2014. Napadené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 13. 11. 2018. Zároveň napadené usnesení krajský soud doručil stěžovateli osobně dne 26. 11. 2018

[2] Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „*Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání*

napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

[3] Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení stěžovateli počala běžet následující den po jeho doručení zástupci stěžovatele (14. 11. 2018) a uplynula v úterý dne 27. 11. 2018, tj. dnem, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek běhu lhůty, jímž bylo úterý 13. 11. 2018 – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2003, č. j. 4 Azs 10/2003 - 34.

[4] Podal-li stěžovatel osobně svou kasační stížnost k poštovní přepravě dne 10. 12. 2018, nelze hovořit o včasném a řádném podání. Na tom ničeho nemění ani to, že napadené usnesení bylo ze strany krajského soudu nadbytečně doručeno také stěžovateli samému dne 26. 11. 2018, neboť to ničeho nemění na tom, že pro určení okamžiku doručení je stěžejní to, kdy bylo napadené usnesení doručeno ustanovenému zástupci stěžovatele – viz ustanovení § 42 odst. 2 věta první s. ř. s. S ohledem na dikci ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. nemohl Nejvyšší správní soud prominout stěžovateli zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.

[5] Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se mj. zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, že jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozhodnutí krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty, je den doručení, takže konec lhůty se svým označením musí shodovat s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované doktríně i judikatuře správních soudů.

[6] Nejvyšší správní soud tedy musel kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2018, č. j. 22 A 16/2017 – 23, odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 120 s. ř. s.

[7] Ve vztahu k návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud z obsahu předloženého soudního spisu zjistil, že stěžovateli bylo osvobození od soudních poplatků přiznáno a že mu byl ustanoven zástupce – Mgr. Václav Bartek. Účinky těchto rozhodnutí přitom trvají i pro řízení o kasační stížnosti – viz ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. a ustanovení § 35 odst. 9 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud tyto návrhy stěžovatele zamítl pro bezpředmětnost.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Ve vztahu k rozhodování o odměně a náhradě hotových výdajů ustanoveného zástupce Mgr. Václava Bartka, advokáta, Nejvyšší správní soud konstatuje, že zástupce s ohledem na obsah spisu žádné úkony právní služby neučinil, tudíž mu Nejvyšší správní soud nepřiznal žádnou odměnu či náhradu hotových výdajů.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu